

ODPIS

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2022 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Małgorzata Herman (spr.)
Sędziowie	Asesor WSA Piotr Pyszny Sędzia WSA Marzanna Sałuda
Protokolant	Monika Rał

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 listopada 2022 r.

sprawy ze skargi [REDAKTOWANE]

na uchwałę Rady Miasta Gliwice

z dnia 10 marca 2022 r. nr XXXIV/739/2022

w przedmiocie ustalenia opłat za pobyt i wyżywienie dzieci objętych opieką w Żłobkach Miejskich

postanawia:

odrzucić skargę.

za oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
M. SAŁUDA

Marzanna Sałuda

UZASADNIENIE

W dniu 18 marca 2022 r. Rada Miasta Gliwice (dalej: organ) na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 z późn. zm., dalej: u.s.g.), art. 58 ust. 1, art. 59 ust. 2, art. 23 oraz art. 12 ust. 3 ustawy z 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (t.j. Dz. U. z 2021r. poz. 75 z późn. zm.) na wniosek Prezydenta Miasta, podjęła uchwałę, nr XXXIV/739/22, w sprawie ustalenia opłat za pobyt i wyżywienie dzieci objętych opieką w Żłobkach Miejskich w Gliwicach.

Skargę na ww. uchwałę, na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wniósł ██████████ (dalej; skarżący), zarzucając jej:

- naruszenie przepisu prawa materialnego, art. 58 ust. 1 u.s.g. w zw. z art. 61 ust. 1 u.s.g. poprzez nie wskazanie w uchwale czy wprowadzenie opłat ma na celu pokrycie istniejących wydatków budżetu gminy, czy też będzie stanowić nadwyżkę w zakresie kosztów utrzymania Żłobków Miejskich,
- naruszenie przepisu prawa materialnego, art. 58 ust. 1 ustawy z 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 75) - poprzez ustanowienie opłaty w sposób dowolny, nieekwiwalentny, niezależnie od ponoszonych przez Gminę kosztów utrzymania Żłobków Miejskich.

Skarżący wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu skargi podniósł, że zaskarżona uchwała narusza jego interes prawny jako rodzica dziecka korzystającego z III Oddziału Żłobka Miejskiego w Gliwicach. Wskazał na wzrost opłat za pobyt jednego dziecka w porównaniu z poprzednią uchwałą, o ponad sto procent, a w przypadku rodzin, gdy dwoje dzieci korzysta z opieki w żłobku o ponad dwieście procent. Zarzucił, że organ nie przedstawił z czego wynika wzrost kosztów pobytu i wyżywienia dzieci i jaka jest ich rzeczywista, miesięczna wysokość, co świadczy o dowolnym ustaleniu opłat za pobyt i wyżywienie dzieci objętych opieką w żłobkach miejskich. Wskazał na wyrok WSA w Gliwicach, sygn. IV SA/GI 315/12 i wyrażoną w nim zasadę ekwiwalentności świadczeń za usługi świadczone przez żłobek o charakterze cywilnoprawnym.

W odpowiedzi na skargę organ, wniósł o odrzucenie skargi ewentualnie o jej oddalenie.

W uzasadnieniu, organ stwierdził, że podniesione w skardze zarzuty są

chybione, bowiem zaskarżona uchwała odpowiada prawu.

Zauważył, że co do zasady prowadzenie żłobka jest zadaniem własnym gminy, wobec czego Rada Gminy jest zobligowana do ustalenia opłat w wysokości umożliwiającej realizację przedmiotowego zadania, a to, utrzymanie pracy żłobka i to na Gminie ciąży obowiązek wypełniania ustawowo nałożonych na nią obowiązków.

Podkreślił w odniesieniu do zarzutu niewskazania w zaskarżonej uchwale czy wprowadzenie opłat ma na celu pokrycie istniejących wydatków budżetu gminy, czy też będzie stanowić nadwyżkę w zakresie utrzymania żłobków miejskich, że gospodarka finansowa gminy jest jawna na mocy ustawy, wobec czego wyżej omawiane aspekty stanowią informację publiczną i wskazywanie ich w uchwale jest zbędne. Wskazał przy tym, że skarżący do dnia przekazania skargi wraz z odpowiedzią, nie złożył wniosku o udostępnienie przedmiotowych informacji. Dalej wskazał, że wyrok tut. Sądu w tożsamej sprawie o sygn. IV SA/GI 315/12, na który powołuje się skarżący został uchylony przez NSA wyrokiem z 23 sierpnia 2013 r., w sprawie sygn. I OSK 896/13, którego uzasadnienie obszernie przytoczył.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach zważył co następuje.

Skarga podlega odrzuceniu na podstawie art. 58 § 1 pkt 5a ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 329, dalej: p.p.s.a.). Zgodnie z art. 58 § 1 pkt 5a p.p.s.a. sąd odrzuca skargę, jeżeli interes prawny lub uprawnienie wnoszącego skargę na uchwałę lub akt, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6, nie zostały naruszone stosownie do wymagań przepisu szczególnego.

Z kolei, art. 101 ust. 1 u.s.g. jako przepis szczególny stanowi, że każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą podjętą przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego.

Należy podkreślić, że skarga złożona w trybie art. 101 ust. 1 u.s.g. nie ma charakteru *actio popularis*, i do wniesienia jej nie legitymuje ani sprzeczność z prawem zaskarżonej uchwały, ani też stan zagrożenia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia. Oznacza to, że nawet ewentualna sprzeczność uchwały z prawem nie daje legitymacji do wniesienia skargi, jeżeli uchwała ta nie naruszyła prawem chronionego interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego.

Zaskarżając akt w trybie art. 101 ust. 1 u.s.g. strona skarżąca powinna wykazać, że akt ten naruszył jej interes prawny lub uprawnienie. Z uzasadnienia skargi wynika, że skarżący jest rodzicem dziecka korzystającego z miejskiego przedszkola, z czego wywodzi, że zaskarżona uchwała w sprawie ustalenia opłat za pobyt i wyżywienie dzieci objętych opieką w żłobkach, narusza jego interes prawny.

Przedmiotem niniejszej skargi jest uchwała Rady Miasta Gliwice z 18 marca 2022 r., nr XXXIV/739/2022 w sprawie ustalenia opłat za pobyt i wyżywienie dzieci objętych opieką w Żłobkach Miejskich w Gliwicach. Zaskarżona uchwała jest aktem prawa miejscowego.

Zgodnie z art. 58 ust. 1 ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, wysokość opłaty oraz opłaty, o której mowa w art. 12 ust. 3. za pobyt dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym utworzonym przez jednostki samorządu terytorialnego albo u dziennego opiekuna zatrudnionego przez jednostki samorządu terytorialnego uchwały, odpowiednio rada gminy, rada powiatu lub sejmik województwa. Poza sporem jest, że Rada Gminy Gliwice była organem uprawnionym do podjęcia zaskarżonej uchwały.

Naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia to naruszenie przysługującej podmiotowi z mocy prawa ochrony. Ma ono miejsce w sytuacji, gdy zaskarżonym aktem zostaje odebrane lub ograniczone jakieś prawo skarżącego, wynikające z przepisów prawa materialnego, względnie zostanie nałożony na niego nowy obowiązek lub też zmieniony obowiązek dotychczas na nim ciążyący. Dla skutecznego wniesienia skargi konieczne jest zatem wykazanie przez stronę, że właśnie wskutek podjęcia zaskarżonej uchwały został bezpośrednio naruszony jej konkretny interes prawny lub uprawnienie przez ograniczenie lub pozbawienie uprawnień wynikających z przysługującego jej prawa. Innymi słowy, należy wykazać, że wskutek podjęcia uchwały doszło do naruszenia konkretnego i aktualnego, prawem chronionego interesu lub uprawnienia podmiotu wnoszącego skargę oraz wskazać naruszenie przez organ gminy konkretnego przepisu prawa materialnego, wpływającego negatywnie na sytuację prawną skarżącego. Wskazane w skardze przepisy prawa materialnego nie stanowią podstawy do stwierdzenia, że zaskarżona uchwała bezpośrednio i negatywnie wpłynęła na indywidualną i prawnie zagwarantowaną sytuację.

W przedmiotowej sprawie skarżący nie wykazał, aby wskutek zaskarżonej uchwały doszło do naruszenia jego interesu prawnego lub uprawnienia. W ocenie

Sądu, skarżący ma jedynie interes faktyczny, a nie interes prawny w rozumieniu art. 101 ust. 1 u.s.g., dający podstawę do zaskarżenia przedmiotowej uchwały. Uchwała ta nie narusza prawa do korzystania z przedszkola, bowiem nie pozbawia, ani nie ogranicza tego prawa. Samo kwestionowanie wysokości ustalonej opłaty nie stanowi o naruszeniu interesu prawnego lub uprawnienia.

Podsumowując, nie można uznać, że zaskarżona uchwała naruszyła interes prawny lub uprawnienie skarżącego jako rodzica dziecka korzystającego z miejskiego przedszkola w rozumieniu art. 101 ust. 1 u.s.g.

Wobec powyższego Sąd skargę odrzucił na podstawie art. 58 § 1 pkt 5a p.p.s.a. w zw. z art. 101 ust. 1 u.s.g.

